

TARA DE PIATRA

Excursie în Țara de Piatră

4 zile, 3 nopți, 1 concert □ tradițional dedicat grupului.

Experimentează, prima formă statală de organizare a românilor. Țara Hațegului, Ținutul Momârlanilor (Valea JIULUI) & Casa lui Brâncuși – GORJUL. Cu un secol înainte de formarea Țării Românești (Valahiei) se numea „Țara de Piatră”. Este descrisă în Diploma Ioaniților, la 1247 cu numele de „Țara Lytua” (Λιθου în greacă înseamnă „piatră”) și era condusă de Voievodul Lytuoy („Pietrosul”). Ea cuprindea Hațegul, partea de sud a actualului județ Hunedoara, Valea JIULUI și Gorjul.

Programe dedicate exclusiv grupului: ghid specializat în legendele și tradițiile locurilor, meniu momârlănesc – cină tradițională, mini-festival tradițional, vizită ecumenică ghidată la Schitul STRAJA – Tunelul Sfinților – Cuvântare Preot Dimitrie Ivașco, prânz tradițional Complex Montana STRAJA – bulz.

Ziua 1 Timișoara - Hațeg - Bănița - Aninoasa. Biserica Densuș - Tronul Străbunilor - Minunea din Peștera Bolii † Maica Domnului cu Pruncul în brațe.

Ziua 2 Aninoasa - Vulcan - Lupeni - Straja - Aninoasa. Monumentul Eroilor din Pasul Vâlcan, Peștera Dracului, Schitul STRAJA.

Ziua 3 Defileul JIULUI - Mănăstirea Lainici - Coloana Infinitului, Masa Tăcerii, Poarta Sărutului - Mănăstirea ALBĂ Tismana.

Ziua 4 Bisericile de lemn din Petroșani - Muzeul Momârlanului † PRISLOP † Timișoara.

O călătorie în timp și spațiu prin ținutul ancestral al momârlanilor pentru a cunoaște moștenirea lăsată din străbuni, legătura sacră dintre om și animal precum și legătura veche de mutualitate între om și natură. Momârlanii își construiesc și acum casele la fel cum o făceau geții, din bârne necioplite, încheiate la capete cu îmbucături de formă pătrată sau dreptunghiulară.

Această populație a păstrat o serie de practici precreștine, între care și obiceiul îngropatului morților în curtea de lângă casă. Obiceiul îngropării morților în grădina din apropierea casei își are rădăcinile în credința că morții, ca și viii, trebuie să se afle în apropierea familiei, chiar și după ce au trecut la cele sfinte. Obiceiul îngropării morților în grădina din apropierea casei își are rădăcinile în credința că morții, ca și viii, trebuie să se afle în apropierea familiei, chiar și după ce au trecut la cele sfinte. Astfel, ei puteau să aibă parte de liniște și să nu se transforme în ființe malefice, să nu devină strigoi sau moroi. Locul în care oamenii erau îngropați capătă denumirea de „morminți de ogradă” sau „morminți de curte”.

Mitropolia Banatului † DANIIL

Pe drumul de la Timișoara spre Ținutul Momârlanilor, la Densuș, poarta de intrare dinspre nord în Țara Hațegului, vei vedea cea mai veche biserică creștină din România în care încă se slujește & Tronul Străbunilor de pe Dealul Hațegului undre în fiecare an se ținea în miezul verii † Hramul Hiperboreenilor. Veneau călări pe cai albi și pe jos, în straie albe, cei mai de seamă reprezentanți ai agatârșilor, sciților, tracilor, geto-dacilor, pelasgilor din Carpați, cimerieni de lângă Mare, moesi de dincolo de Istru, precum și dardani, strămoși ai troienilor, de lângă Marmara.

În acele zile de post și sărbătoare, de după secerișul grâului și de dinainte de culesul strugurilor, preoții acestor seminții carpato-danubiano-pontice, cititori în stele, în pietre, în firele de iarbă și în flori, în copaci și în nori, priveau și contemplau stelele în miezonoptici, pomenind pe cel dintâi și pe cei dintâi dintre pământeni care au pășit întâia dată în urmă cu milenii în Țara Hațegului – care nu este o țară, ci un continent! „Tronul străbunilor”, așa cum îl botezaseră înaintașii lor, de dinainte de creștinism, le era deopotrivă altar de jertfă spirituală, amvon al tăcerii și depozit-archivă al tuturor gândurilor, cuvintelor, rugăciunilor și faptelor virtuozitate ale hiperboreenilor, pe care preoții încercau de fiecare dată, an de an să le descopere, să le citească și să le deslușească, pentru prezent și pentru viitorul urmașilor lor.

Marele lor preot, cu plete pe umeri, barbă albă și veșmânt lung, alb și curat, primea din mâinile a șapte preoți pe mâinile sale, tainicele „brățări getice”, ca pe niște „cătușe” de aur ale spiritului strămoșilor și „mânecuțe” ale închinării „în duh și adevăr”. Lăsat singur pentru trei ceasuri în cea mai senină și limpede noapte, pe „Tronul strămoșilor”. Marele Preot Pelasg, de dinaintea de Deceneu și de după el, se ruga în taină lui Dumnezeu Creatorul pentru întreg poporul hiperboreenilor și pentru toate neamurile, semințiile, triburile și ramurile etnice ale acestora, pentru destinul lor sub soare și pentru rostul lor sub luna plină și sub cerul înstelat. În miezul verii celei dintâi de după Nașterea lui Hristos în Betleem, Marelui Preot Pelasg i se descoperi în vedenie, noaptea, la „Tronul strămoșilor”, Constelația „România”, după harta incompletă a cerului săpată și adâncită an de an și pecetluită pe lespezi de piatră, de fiecare înaintaș al său.

Astfel, el văzu cu ochii minții pe fondul cerului albastru nocturn, de culoarea cernelii, conturul roșu aprins ca de limbi de foc de Rusalii al României de azi, trasat de sabia de foc a „îngerului păzitor al Geției”, înlăuntru hotarelor căreia alți șapte îngeri îmbrăcați în alb, încinși cu brâie de aur și având cununi de spini de aur pe cap, fixau, pecetluiau și rânduiau, o mulțime de stele galbene strălucitoare, mai mari sau mai mici, după numărul, numele și locul „davelor” sau cetăților strămoșești, de la nord și de la sud de Carpați, de la nord de Dunăre și asfințit de Pontul Euxin; toate stelele având în mijlocul lor Crucea de lumină de pe Caraiman! Marelui Preot Pelasg i se întipări pentru totdeauna în adâncul sufletului său vedenia despre „Constelația România”; poruncind în zorii acelei zile tuturor însoțitorilor și slujitorilor săi, să-i adune și să-i aducă din albiile râurilor din împrejurimi: Sargeția, Râul Mare, Galbena și Sibișel, pietre și pietricele albe, galbene, roz, roșii, maronii și albastre, cu care el avea să traseze și să umple în jurul „Tronului străbunilor”, harta „Constelația România”, pentru urmașii urmașilor lor. Atunci i se descoperi Marelui Preot Pelasg și taina Episcopului răstignit și nepogorât de pe cruce până la Învierea cea de Apoi.

✝ Minunea din Peștera Bolii ✝

Drumul ne poartă apoi spre poarta de intrare în Valea Jiului, Comuna Bănița, Peștera Bolii, acolo unde se manifestă un fenomen extrem de interesant. Apariția misterioasă în stânca peșterii a imaginii Fecioarei Maria cu Pruncul în brațe este cunoscută. Mai puțin cunoscut este faptul că dacă întorci acea imagine rezultă o nouă imagine extrem de sugestivă – stindardul getic – lupul DRACO / DRACON. Poate să fie o imagine sugestivă pentru perioada de tranzit de la prima religie monoteistă din lume la creștinism ✝ ICXCNKA

✝ Tunelul Sfinților ✝

Vom străbate apoi toată Valea JIULUI până la Schitul STRAJA unde în lumina asfințitului ne vom reculege la înălțime în ✝ Tunelul Sfinților ✝ un ✝ calendar ✝ special, unic în România. Tunelul are pictat pe peretele din partea stângă tot calendarul creștin ortodox, iar în fiecare zi arde o candelă în fața icoanei cu sfântul sau sfinții zilei.

Oricine are posibilitatea să-și vadă sfântul zilei de naștere și să spună o rugăciune. Pe bolta tunelului sunt pictate scene din Vechiul și Noul Testament. Tot pe bolta tunelului sunt pictați cei 12 profeți și cei 12 apostoli. Acest tunel ajută în mod practic în două feluri: ca mic zid de sprijin pentru dealul din stânga lui și ușurarea căii de acces din curtea Schitului până la drumul principal în iernile grele, când aici zăpada atinge peste 2 metri înălțime.

O candelă este veșnic aprinsă în acest tunel și este mutată în fiecare zi în fața icoanei sfântului care marchează data curentă din calendar. Oamenii apreciază acest inedit tunel al sfinților. Intră în tunel pe o poartă mare din lemn, își caută ziua de naștere și apoi văd chipul sfântului din acea zi, așa după cum este trecut el în calendar.

TISMANA - GORJ

Primul manuscris cu dată sigură scris în România. Mănăstirea Tismana se află foarte aproape de locul de naștere al lui Constantin Brâncuși, Hobița. Ferecătura manuscrisului vădește prin iconografie și inscripții că a fost realizată în mediul călugăresc, fiind atribuită Sfântului Nicodim. Legătura este formată din două coperți din lemn de tisă îmbrăcat în argint.

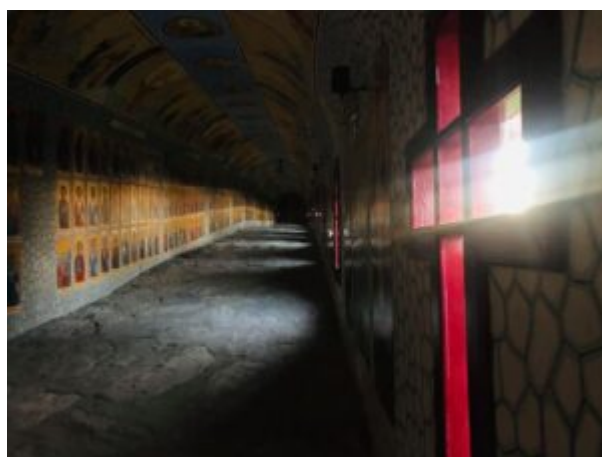
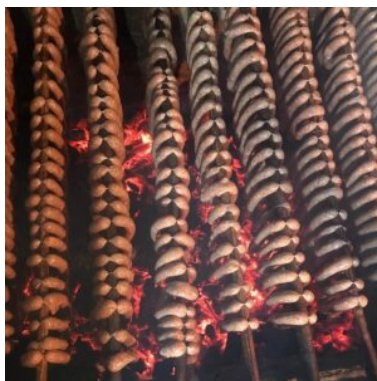
Ferecătura metalică este din argint ciocănit în relief (repousse) suflat în aur, iar cotorul și el din argint este realizat în tehnica „za”. Ferecătura manuscrisului, reprezintă pe cele două fețe, două compoziții de ferite. Contururile unghiulare, dau desenului siguranță și o putere de sinteză deosebită. Artistul reușește în câteva linii să imprime siluetei mișcare și figurilor sentiment. Considerată în ansamblu, această ferecătură are câteva însușiri majore, care o situează printre operele de mare valoare artistică din argintăria românească.

PRET : 1850 RON

APRILIE 2025

Transport din Timișoara, cazare 3*,demi-pensiune, program artistic / ghizi.

Circuitul Minunilor † Program Complet